

Nos cum prole pia - benedicat Virgo Maria

DIECEZJA BYDGOSKA – grudzień 2016 Nr 206

Ave Maria Immaculata - Niepokalana!
Matko, upodobnij nas do siebie! Przemień nas całkowicie w siebie.
Immaculata, ochraniaj swoje dziecko!
Ty jesteś całkowicie bez skazy grzechu pierworodnego,
czystsza nad śnieg, który okrył ziemię, czystsza niż najbielsze płótno.
Immaculata, ochraniaj swoje dziecko!
Obudź we mnie, w nas wszystkich, głębokie pragnienie czystości.
Rozpalaj w nas to pragnienie, aż zapłonie świętym żarem ognia.

JK, 05.1935 r.

Kochana Rodzino Szentszacka!

Witam słowami modlitwy naszego Ojca Założyciela. Dziś, 8 grudnia – uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Niesamowite święto radości. Bo oto na spalonej grzechem ziemi wyrosła Lilia, człowiek, który nie doświadczył szatańskiego przekleństwa grzechu pierworodnego ani osobistego upadku. Tym pięknym, wewnątrz nienaruszonym człowiekiem jakiego pragnął sam Bóg jest Maryja, nasza Matka. Doświadczyła tego przywileju dla przyszłych zasług Chrystusa, wybrana na Jego Matkę i Pomocniczkę, która stanie pod krzyżem Odkupiciela świata. Niepokalana, która swoim całkowitym oddaniem, umiłowaniem Boga i Jego woli przyczyniła się do starcia głowy starodawnego węża. To Ona, jak podpowiada Księga Apokalipsy, ukazuje się nam jako wielki znak na niebie obleczone w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu, por. Ap 12,1n. Maryja przyodziana w słońce jest dla nas światłem dnia. Światło słońca to symbol niebieskiej chwały, Maryja jest przeświecona Bogiem, który mieszka w niedostępnej światłości. Ona, Niepokalana Matka wprowadza nas w tajemnicę życia Boga. Maryja jest też światłem w nocy. Księżyc jako znak mijającego czasu i życia doczesnego, które ma swój kres jest pod Jej stopami, bo Maryja jest ponad czasem. Ona wypełniła swój czas i pomaga nam odkrywać wartość każdego dnia i każdej chwili w naszym życiu. Wieniec, zaś z gwiazd dwunastu, który zdobi Niewiastę to symbol wyniesienia Maryi ponad sprawy doczesne. W Biblii liczba dwanaście oznacza spełnienie, doskonałość, wypełnienie planów Boga.

Maryjo Niepokalana, Ty dobrze znasz się na wszystkich doczesnych sprawach i wiesz, jak w nich dojrzywać do pełni, jak je przeżywać w perspektywie życia wiecznego. Prowadź nas, Twoje dzieci w przymierzu miłości do radości czystego serca.

Mphc et v! - Matka w sposób szczególny zatroszczy się i zwycięży!

Zjednoczona z Wami w przymierzu miłości

– s. M. Emanuela

Prezentujemy kolejny fragment książki O. J. Kentenicha:
Bóg moim Ojcem
i życzymy głębokich refleksji:

PROSTOTA DZIECIĘCA

Cechą najbardziej właściwą dziecku jest prostota, skromność i bezpretensjonalność.

Dziecięctwo to doskonała prostota. Wszelki balast, wszystko co nie jest naturalne odpada, gdy człowiek na powrót staje się dzieckiem. Im jestem starszy i dojrzałszy, tym bardziej chciałbym być prostym, bo najprostsze dziecko jest największe w Królestwie Niebieskim.

Świętość- to coś najprostszego w świecie, to miłość dziecka do Ojca.

Im prostszymi staliśmy się i bardziej poddaniymi wpływowi Ducha Świętego, tym więcej po dziecięcemu żyjemy w przekonaniu, że jesteśmy niczym, a Ojciec jest wszystkim, że całkowicie na Nim musimy polegać. Punktem szczytowym prostoty jest skupienie naszych sił na Bogu i zerwanie z tym wszystkim, co Jemu sprzeciwia się. Dziecięctwo ukazuje niezłożoność i prostotę Boga. W sposób szczególny Bóg jest zupełnie prosty. Kiedy osiągniemy podobieństwo do Niego możliwe w ludzkiej naturze? Gdy staniemy się prostymi i prostolinijnymi jak dzieci.

Ojciec jest doskonale prosty. My też chcielibyśmy stać się prostymi i szczerymi w naszym myśleniu, chceniu i działaniu. Im bardziej zbliżymy się do Niego, tym będziemy bliżsi Jego prostoty i szczeroci.

Jedynе autentyczne spojrzenie na jedyneгo Boga - to spojrzenie prostego dziecka. Jedno serce, jedna wola należy do Ojca. Niech sobie ludzie wypowiadają sądy o mnie. Mogą na mojej głowie łamać kije. Może mnie to boleć, nie naruszy jednak mego wewnętrznego pokoju, gdyż jego źródło odnajduję w Sercu Ojca Niebieskiego.

Im szczerzej na modlitwie wypowiadam „Tak, Ojcze”, i za wzorem Matki Bożej powtarzam „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie”, tym bardziej staję się podobny do Ojca w Jego prostocie i szczeroci.

W jaki sposób mamy realizować doniosłe wezwanie Chrystusa: „Bądźcież wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasza niebieski” (Mt. 5,48)? Jeżeli w dziecięcej miłości szczerze oddamy się woli Ojca, On dopełni reszty. Zatrószczy się o to, byśmy stali się do Niego podobni.

Mam tylko w stosownym czasie pytać, co Ojcu sprawi radość. Będzie mnie to kosztowało. Miłość jest przecież siłą jednoczącą i upodabniającą. Za przykładem Zbawiciela, moim zadaniem jest wziąć sobie za program życia słowa: „Oto idę, abym spełniał wolę Twoją, Boże”. Oto nastawienie dziecka.

Dziecko ma tylko jedną rzecz do zrobienia: wypowiadać szczerze „tak” na życzenia Ojca. Wtedy wszystkie czynności dnia są wielkie i pomagają dziecku stawać się podobnym do Ojca.

Musimy stawać się prostymi i chcieć tylko tego, czego żąda Duch Święty. Można ostatecznie układać sobie pewne plany, gdy jednak zauważę, że Bóg chce czegoś innego, wtedy czynię tylko to, co jest życzeniem Ojca Niebieskiego. A Ojciec- to przecież wierna i delikatna Moc. Po co tyle dociekań i dręczącej troski. Żyć chwilą obecną.

Wiem, że to co Bóg przysyła, jest dla mnie w danej chwili rzeczą najlepszą. To wystarcza dla prostego dziecka. Pochodzi to przecież od Ojca. Wszystko posiada wewnętrzne powiązanie. Jako proste dziecko nie potrzebuję tego wiedzieć. Wiem tylko jedno: to, co mnie w danej chwili dotyczy, jest przewidziane przez Ojca, postanowione albo dopuszczone. W ten sposób proste dziecko w słowach „Tak, Ojcze” znajduje rozwiązanie wszystkich zagadnień życiowych.

TO SIĘ WYDARZYŁO ...

DIECEZJALNY DZIEŃ WDZIĘCZNOŚCI

W pierwszą niedzielę Adwentu, 27 listopada Rodzina Szensztacka skupiona przy Sanktuarium Zawierzenia spotkała się na Diecezjalnym Dniu Wdzięczności. Pragnęliśmy zarówno osobiście jak i wspólnotowo podziękować Dobremu Bogu i naszej Matce i Królowej za uroczystość umieszczenia symbolu Bożej Opatrzności w Sanktuarium. Nasze Skupienie Adwentowe rozpoczęliśmy dziękczynną Eucharystią, której przewodniczył o. Wojciech Groch. W swojej homilii o. Wojciech zachęcał nas do refleksji nad tym, czy *-ja-* daję innym święty spokój, czy *-ja-* nie jestem ciężarem dla innych. W dalszej części homilii ojciec proponował inne, wyjątkowe spojrzenia na Adwent i nadchodzące Święta Bożego

Narodzenia. Ojciec proponował, abyśmy zrobili prezent Panu Bogu. Nie czekali sami na prezenty i błogosławieństwo, ale przychodzącemu Panu Bogu dali prezent. I zaraz otrzymaliśmy odpowiedź, co może być takim prezentem. Odwołując się do naszego Ojca Założyciela celebrans mówił o „małej cencie rozsądnej”, która polega na wzajemnym znoszeniu słabości, błędów drugiego człowieka i wymaga od nas wysokiego stopnia samowychowania, cyt.: *jest to taka pewna elastyczność umysłu, który chętnie wyszukuje w zapatrywaniach bliźniego to, co jest w nich roztropne i słuszne, choć by na pierwszy rzut oka nie zgadzało się z naszymi poglądami. Bez zazdrości przyznawać rację tam gdzie*

ją istotnie widzę. Taka nasza postawa względem drugiego człowieka będzie najpiękniejszym prezentem dla przychodzącego Chrystusa. Po Mszy św. przeszliśmy do Sanktuarium, gdzie uczestniczyliśmy w Dziękczynnym Nabożeństwie Zawierzenia. Po uroczystym nabożeństwie przyszedł czas na „coś dla ciała”.

W auli, przy świątecznie udekorowanych stołach czekał na wszystkich ciepły i bardzo smaczny posiłek oraz przeróżne słodkości. Kolejnym bardzo miłym i sympatycznym punktem Skupienia Adwentowego było Rodzinne świętowanie przygotowane przez muzyczny *Zespół Dom.* Wykorzystując bogaty repertuar polskiej piosenki dziękowali wszystkim za serce i wkład włożony w przygotowanie uroczystości umieszczenia symbolu Bożej Opatrzności w Sanktuarium.

Po radosnych chwilach z piosenką głos zabrał ponownie ojciec Wojciech, który przybliżył wszystkim nowe motto - „**Razem z Tobą Ojcze**”. W swojej wypowiedzi ojciec dużo miejsca poświęcił naszej postawie wdzięczności wobec Pana Boga, chociaż nie jesteśmy w stanie podziękować Panu Bogu za to, że nas zbawił. Dalej o. Wojtek polecał nową książkę z tekstami o. Józefa Kentenicha: „*Pod spojrzeniem Miłosiernie Kochającego Ojca*”. Jak mówił nasz prelegent, nie jest to książka do poduszki. Są w niej głębokie, bogate, bardzo cenne teksty, do których warto ciągle wracać. W książce tej Ojciec Założyciel mówił o Litaniu miłosierdzia i litanii nędznika. Aby taką własną *Litanie miłosierdzia* zrobić musimy zarezerwować sobie czas, musimy przystanąć i przestać biec. Założyciel dostrzegał, że w naszym życiu dochodzi do rywalizacji między Bożym Miłosierdziem, a naszą nędzą. Nasza uznana i wyznana nędza przyciąga Boże Miłosierdzie. Z natury w naszym życiu częściej widzimy zło, jesteśmy niezadowoleni, dlatego musimy nauczyć się tworzyć Litanie miłosierdzia. W niej podziękujemy Panu Bogu za wszystko, za radość, za trud, za cierpienie, za ból, za doświadczenie. Ojciec zachęcał nas, abyśmy spróbowali w swoich rodzinach, w czasie wieczornej modlitwy wypowiedzieć to, za co dzisiaj chciałbym Panu Bogu podziękować. Dostrzegać obecność Boga w zwykłych rzeczach dnia codziennego. Musimy uświadomić sobie, że *to ja jestem oczkiem w głowie Pana Bóg, że to mnie osobiście Pan Bóg kocha.* Powinniśmy również w sakramencie pokuty spowiadać się z tego, jeśli nie dziękuję Panu

Razem z Tobą, Ojczy!

Bogu za wszystko dobro, które mnie spotkało. Bezcenną rzeczą jest również otwarcie się na naszych bliskich, aby mieć dla nich czas, by ich wysłuchać i z nimi rozmawiać. W dalszej części konferencji

o. Wojciech nawiązał do uroczystości umieszczenia symbolu Bożej Opatrzności w Sanktuarium. Dziś dziękujemy za tę piękną uroczystość, ale co to wydarzenie zmieniło w naszym życiu? Na ile my żyjemy wiarą w Opatrzność Bożą każdego dnia, nie tylko od święta? Na zakończenie ojciec Wojtek jeszcze raz zachęcał, by zatrzymać się nad Bożą obecnością w naszym życiu, by zacząć to już dziś. Niech Adwent naszego życia i przyjście Boga nas nie zaskoczy. Nauczmy się z radością czekać na spotkanie Pana Boga. Po zakończeniu konferencji udaliśmy się do Sanktuarium, gdzie przed wystawionym Najświętszym Sakramentem dziękowaliśmy w ciszy swoich serc za ten piękny, adwentowy dzień.

Alicja i Zdzisław Adryjan

A w TORUNIU...

W Diecezji Toruńskiej dwa razy do roku zbiera się Diecezjalna Rada Ruchów i Stowarzyszeń, sesja wiosenna i jesienna. Dekretem księdza biskupa Andrzeja Suskiego 11.11.2011r. zostaliśmy powołani do reprezentowania Szentsztackiego Dzieła Rodzin naszej diecezji.

19.11.2016r. na spotkaniu jesiennej sesji poruszono wiele istotnych tematów dla Kościoła w świecie, w Polsce i w naszej diecezji. Pragniemy niektórymi zagadnieniami podzielić się. Nasza diecezja powstała w 1992 roku więc w zbliżającym się 2017r. będziemy świętowali 25-lecie. Jubileusz oznacza z łaciny: CHWALCIE PANA Z RADOŚCIĄ. Jubileuszowi towarzyszyć będą różne uroczystości i do udziału w nich już jesteśmy zaproszeni. Jesteśmy stosunkowo młodą diecezją, należy jednak wspomnieć, że poprzednio tereny nasze obejmowała Diecezja Chełmińska z bardzo bogatą i wiekową historią. Dlatego jesteśmy bogaci w zasoby historyczne n.p. posiadamy ponad 100 XIV-wiecznych świątyń. Ksiądz Biskup Andrzej bardzo szeroko omawiał zatroskanie o Kościół w Polsce i o wizerunek kapłana, który w mediach jest przedstawiany jak w krzywym zwierciadle. Zmniejsza się ilość osób podejmujących powołanie kapłańskie, zakonne czy misyjne. Obecnie 70% powołań jest w rodzinach, które należą do wspólnot katolickich.

Wobec wielu zagrożeń i braku prawdziwych dobrych wiadomości o Bogu, Kościele, religii i świecie, niezwykle ważny jest DIALOG. Dialog jest tam gdzie są różnice w spojrzeniu na różne zagadnienia - to pozwala zrozumieć siebie i otaczający świat. Dlatego tak ważne jest by uczyć się bycia razem, rozmawiania, wyjaśniania, szukania prawdy a szczególnie słuchania siebie wzajemnie w małżeństwie, w rodzinie, we wspólnocie, w środowisku - wszędzie tam gdzie Bóg nas posyła. Ksiądz Biskup Andrzej powiedział bardzo znamienne słowa „wszędzie tam gdzie są zamykane są kościoły i nie ma wiary to chrześcijaństwo umiera i wraca pogaństwo”.

W trosce o duszpasterstwo młodzieży powstał ruch "Kotwica", która gromadzi młodzież zaangażowaną w organizowanie ŚDM w Polsce. Obecnie pragną robić więcej nie tylko dla siebie ale też i dla rodziny, środowiska i Ojczyzny.

Problem zabijania dzieci poczętych, a także stan ducha rodziców, lekarzy którzy się tego dopuścili, postawy Kościoła i kapłanów był rozważany w temacie „Co dalej po aborcji?”. Ważna jest dla każdego człowieka wiedza dotycząca życia, ponieważ wiedza publicznie przekazywana często jest niezgodna z prawdą, niezgodna z rzeczywistością. Na UMK w Toruniu są studia podyplomowe - BIOETYKA.

Na tych studiach szukane są odpowiedzi na pytania związane z dylematami etycznymi ludzkiego życia, a szczególnie dotyczącymi początku życia, choroby i śmierci. Dają one także możliwość poznawania argumentów, by nie powielać cudzych opinii, często nieprawdziwych. Studia trwają od stycznia do czerwca 2017r. Chętnych zapraszamy.

Obecnie trwamy w okresie Adwentu, pozwalającym nam przygotować się, by głębiej przeżyć duchową istotę Bożego Narodzenia. Życzymy Wszystkim jak najlepszego, najgłębszego przygotowania się na Święta Bożego Narodzenia, aby w naszych sercach Jezus narodził się prawdziwie.

Wanda i Bogdan Pniewscy

!!! Boże Narodzenie 2016 r. !!!

**Z okazji Świąt Wcielenia Pańskiego
pozdrawiamy Was wszystkich serdecznie
i pragniemy słowami modlitwy Ojca trwać z Wami przy Żłóbku:**

Boże Dziecię! Boże w pieluszkach!

Boże Dziecię, Boże nieogarnionej, miłosiernej miłości!

Pragnę Ci ufać.

Boże nieogarnionej, mądrej miłości!

Pragnę iść za Tobą.

Boże zstępującej na nas bezkresnej miłości!

Do Ciebie chcę należeć.

Boże, Miłości wyniszczająca się do ostateczności zechciałeś dzielić nasz los, gdyż wiedziałeś, że to, co przyjmiesz na siebie, w naszej ludzkiej naturę, będzie w nas odkupione.

Boże miłości! Boże w pieluszkach!

Mój Zbawicielu, mój Odkupicielu, należę do Ciebie!

Z darem modlitwy – Wasze Siostry

!!! OGŁOSZENIA !!!

***Kochana Rodzino Szensztacka
oraz Członkowie Stowarzyszenia Budowy i utrzymania Sanktuarium***

Powoli do końca dobiega rok 2016, tak bogaty w wielorakie wydarzenia zarówno w Kościele, jak i w naszym Ruchu Szensztackim. Jest to dobra okazja, by w imieniu naszej wspólnoty Sióstr – co czynię z wielką radością – podziękować Wam, Kochani – wszystkim wspólnotom, grupom i każdemu z osobna za wszelki wkład zarówno duchowy, apostołski, jak i materialny. Za to wszystko, co w cieniu naszego Sanktuarium Zawierzenia się dokonuje.

Niech Dobry Bóg hojnie wynagrodzi Wam swoją łaską i błogosławieństwem, niech pomnaża Wasz wkład czyniąc go owocnym dla całego Dzieła Szensztackiego.

Bóg zapłać – s. M. Adriana

GRUDZIĄDZ – 2016

- * 17.12, sob. Akademia Rodziny, prosimy o modlitwę
- * 18.12, ndz. - o g. 15.00 – nabożeństwo Zawierzenia i Msza św. Przymierza – Zw. Rodzin oraz relacja s. M. Franciszki z jubileuszu 25 lecia posługi Sióstr Szentszackich Kościołowi w Rosji
- * 31.12, sob. - Msza św. w Sanktuarium o północy. Tradycyjnie zapraszamy chętnych na g. 23.00 na kawę w Jezówce i o 23.30 kolędowanie w Sanktuarium.

STYCZEŃ - 2017

- * 6.01, pt. - Orszak Trzech Króli
- * 13.01, pt. g. 18.00 – Prelekcja p. prof. Urszuli Dudziak z Lublina na temat małżeństwa i rodziny. **Wszystkich chętnych serdecznie zapraszam!!!**
- * 14.01, sob. – Akademia Rodziny, prosimy o modlitwę
- * 18.01, śr.- adoracja NS od 10.00-18.00; 18.00 - Msza św. Przymierza – gr. św. Antoni
- * 22.01, ndz. - o g. 15.00 w parafii Eucharystia z Ks. Bp. Janem Tyrawą i spotkanie kolędowe w auli
- * 29.01, g. 15.00 – 18.00 – Balik dla dzieci, kl. I-III
- * Zapraszamy na zimowe rekolekcje dla dziewcząt:
 - 28 – 31.01 – kl. II–IV;
 - 1 – 4.02 – kl. V-VI
 - 6 – 9.02 – gimnazjum i liceum
- * Chętne Mamy zapraszamy na Skupienie dla Mam w ostatni weekend lutego 24 – 26.02.
- * 26.02, g. 15.00 – 18.00 – Balik dla przedszkolaków. Zapraszamy!

Wszystkim, którzy chcą podzielić się swymi refleksjami, intencjami, pomysłami, czy też świadectwami a przez to przyczynić się do wspólnego tworzenia naszej gazetki, prosimy o kontakt.

Diecezjalne Centrum Ruchu Szentszackiego:
Bydgoszcz ul. Smukalska 113, Tel. 52/340-20-14

www.bydgoszcz.szentsztat.pl
www.szentsztat.pl

Redakcja:

s.emanuela@szentsztat.pl; L. i L. Bodzek: tel.(52) 373-50- 69, 720 263 766, lechlud@wp.pl; H. i S. Przewoźniak: tel.661 925 567, spk@softteam.pl; B. i P. Kruczkowscy: tel. 503 141 165, 3kp@wp.pl; LMSz:Krystyna Turczyn - 661 57 02 37, k_turczyn@op.pl; Diec. Toruńska: W. i B. Pniewscy:- tel. 512 970 102, pniewskawanda@gmail.com 3wr

Konto Sióstr:

BANK PEKAO SA II ODDZIAŁ W BYDGOSZCZY Nr: 47 1240 3493 1111 0000 4306 1259